

Een (werk)vakantie in Polen.

Zoals diverse mensen bij de Vogelwerkgroep weten, volgen Paul en ik de laatste drie jaar intensief de klappekster. De klappekster is in Nederland een wintergast van oktober tot maart/april. Wij proberen hem/haar dan zoveel mogelijk te volgen op de Tafelbergheide. Paul heeft inmiddels veel informatie en fotomateriaal en geeft lezingen over deze intrigerende soort. Omdat de vogel niet in de buurt broedt, zou het leuk zijn om de klappekster in zijn broedgebied te volgen. Daarom besloten we om de klappekster achterna te reizen. Maar ja, hoe pak je dat aan?

Loes van de Poel

Klappekster (adult) alarmerend opvliegend

Paul is inmiddels lid van de International Shrike Working Group en heeft veel artikelen over de klappekster, waarin steeds de naam van Piotr Tryjanowski opdook. Dat is een Poolse ecooloog met een klauwierenhobby. Paul heeft hem kunnen benaderen en hem onze plannen voorgelegd. Nu, we waren welkom. Hij wist een mooi gebied in zuidwest Polen waar hij met een team al jaren onderzoek doet. Dit gebied is niet al te ver van plaatsje Antonin, waar ook een camping is.

Op 30 april zijn we vertrokken, via Diepholz, de Elbe en een stop bij het Havelländisches Luch voor de baltsende grote trappen, (die we mooi konden zien). Op 3 mei reden we Polen binnen, rechtstreeks naar de camping in Antonin. Het onderzoeksgebied ligt in een mooie streek. Ik stel mij voor dat Nederland een eeuw geleden er zo uit heeft gezien.

Kleinschalige landbouw, bosschages langs de akkers en veel blauwgraslanden.

De volgende dag kreeg Paul een sms'je van Piotr of we elkaar 's avonds in het restaurant naast de camping konden ontmoeten. Er volgde een gezellige kennismaking met hem en de teamleden. De volgende twee dagen zijn we gezamenlijk op pad gegaan om klappekster-

nesten te gaan bezoeken. We waren blij dat we hulp hadden, want wat zitten die nesten verstopt. Vaak zaten de nesten in een grove den, maar één nest bevond zich zelfs in een maretak van een populier.

Het gevolgde nest

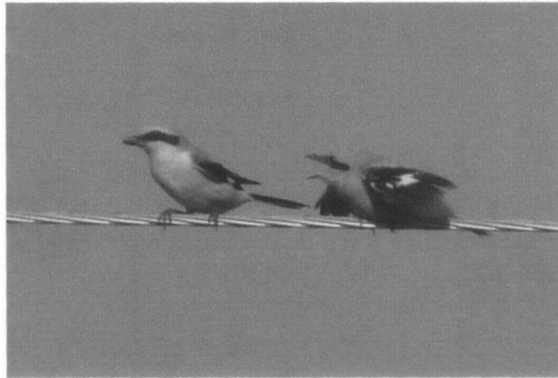
We kozen een nest om te volgen bij het dorpje Mariak, ongeveer 30 km. van de camping. Dit nest was goed te zien met de telescoop zonder het nest te verstoren.

We zijn dagelijks naar het nest gegaan en noteerden van minuut tot minuut de voedingen, welke prooien, afvoer van braakballen en poeppakketten, alarmreacties, enz. We dachten in het begin dat er drie jongen op het nest zaten, die we ongeveer tien dagen oud schatten. Maar toen ze groter werden, bleek het om zes jongen te gaan!

Takkeling, vrijwel vliegvlug

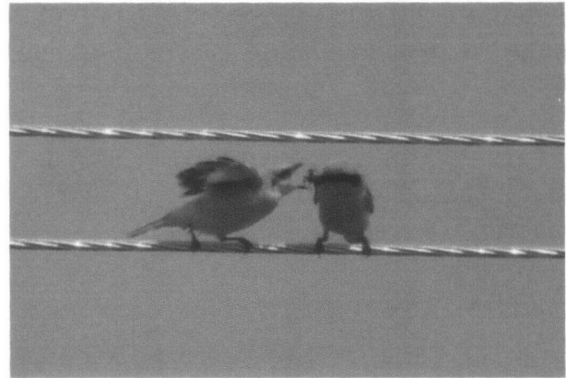
Wat ons bij het observeren vooral opviel was het feit dat de jongen heel verdraagzaam zijn op het nest, de oudervogels het nest goed schoonhouden door afvoer van poeppakketten en braakballen en het voer voor een groot deel uit veldkrekels bestaat. Op het nest zijn de jongen stil, pas als takkeling laten ze een doordringende bedelroep horen

We hebben de 'Klapjes' gevolgd tot ze uitvlogen. In totaal zeventien dagen hebben we bij het nest gezeten zonder ons een moment te vervelen.

Wat wil je ook, met meer dan tien wiewalen die steeds zingend en baltsend om je heen wervelen, een zwarte ooievaar die regelmatig langskomt, kraanvogels die ergens in de buurt broeden, een hop die zo nu en dan met voer langskomt of ergens roept, schreeuwarenden

die vanuit het verderop gelegen bos komen foerageren, maar ook allerlei prachtige vlinders.

Het was heel bijzonder om samen dit project uit te voeren. Vermoedelijk zal Paul nog wel twee maanden bezig zijn om alle gegevens uit te werken en in grafieken te stoppen, en de vele foto's te bewerken. We zijn erin geslaagd een goed beeld te krijgen van wat er zich afspeelt in en om het nest van een klapjekster. Missie geslaagd dus! Maar, nu ontbreekt de baltsperiode nog. Wie weet gaan we in maart/april weer naar Polen voor dit ontbrekende deel.

Foto's: Loes en Paul van de Poel

Hop (internet)